

S E V E R

Město na severu Čech. Inženýr Petr Svoboda (Jiří Mádl) tu pracuje na stavebním odboru radnice. Jeho práce ho však příliš neuspokojuje. Pomalu začíná cítit její limity, především ve chvíli, kdy zjišťuje, že jeho rozhodnutí vlastně nic neznamenají. Kdo má moc, má i pravdu, i když zákon říká něco jiného... Jednoho dne Petr náhodou nalezne brutálně zavražděnou dívku, ležící u garáží poblíž jeho domu. Policie případ vyšetřuje a Petra to velmi zajímá, dokonce natolik, že mu jeho přítel z gymnázia, dnes policista Brázdil (Štěpán Benoni), navrhne, aby se také dal k policii. Proč ne? Začne uvažovat o všech podmínkách, které musí splnit, aby se stal policejním důstojníkem. Petra ta myšlenka láká, takto změnit svůj život, dělat něco, čemu může sám věřit. Rozhodne se a skutečně absolvuje policejní kurz. Do svého města se vrací jako policejní důstojník. Vrací se i k případu zavražděné dívky, který jeho samého vlastně přivedl k policii a na který od té doby nedokázal přestat myslet...

Šestidílný seriál je příběhem nadějného kriminalisty, který věří ve spravedlnost a čest, tudíž neuzdáne lhostejný ke korupci svých nadřízených. Za to je ale následně potrestán a z vyšetřovatele se tak stává vyšetřovaný. „Žánr kriminálky je poměrně složitý. Sedmdesát procent jsou procedurální věci, které tvoří gró běžné kriminálky. Herec má neustále pocit, že se jen na něco ptá a někdo mu odpovídá. Že tam nejsou emoce. Tahle kriminálka má ale i psychologickou rovinu. Jak rodinnou, tak tu, která se táhne nad epizodními příběhy. To mě velmi baví,“ říká **Jiří Mádl**. Jeho herecký kolega a parťák u policie **Štěpán Benoni** dodává: „Dosud jsem hrál spíš recidivisty, než abych stál na straně dobra jako vyšetřovatel. Ale ani tady není to dobro jednoznačné.“

Dramatická série vychází z atraktivního prostředí policie, s několika liniemi a překvapivými zvraty, které umožňují poznat způsob fungování nejsilnější státní mocenské organizace ve všech jejích složkách, jejich propojení i soupeření. Autoři hledali inspiraci například v románech Arthura Haileého (Letiště, Hotel, Večerní zprávy) a ve skutečném příběhu severočeského kriminalisty.

„Česká televize by se měla vždycky snažit – i v případě žánrových věcí – o určitý přesah. Mělo by tam být vždy něco navíc. V případě seriálu Sever tvoří detektivka pouhou kostru. To hlavní je psychologicky pojatý příběh muže, který se rozhodl být policajtem. A nejen to, rozhodl se být dobrým policajtem. A narazil. Policie je organizace svázaná pevnými pravidly. Funguje organicky propojena s další organizací, kterou je stát. Kromě mnoha pravidel, nutných k jejímu chodu, má i mnoho pravidel nepsaných. V tomto vzájemně propojeném labyrintu musí náš hrdina fungovat a je jím ovlivněn a formován. Atraktivní prostředí policie slouží většinou jen jako pozadí pro vyšetřování zločinu. U nás je hlavním hracím polem. Jde o realistický pohled za kulisy. Tomu odpovídá i přístup k obsazení hlavní role seriálu, způsob snímání a především režijní vedení Roberta Sedláčka.“

Jan Lekeš, kreativní producent České televize

„Sever byl pro mě producentským návratem k formátu minisérie. Tentokrát jsme chtěli zjistit, jaké by to mohlo být, kdyby žánr severské krimi kdysi nevznikl ve Skandinávii, ale na severu Čech. A mám pocit, že zatímco běžný ústecký vrah si na rozdíl od zahraničních kolegů nedává takovou práci s aranžováním mrtvých těl, lokální podnikatelská a politická smetánka se naopak neštítí vůbec ničeho.“

Petr Bílek, producent FimBrigade

Režisér Robert Sedláček: Sever je váš příběh

Jak byste charakterizoval svou tvorbu?

Celý svůj profesní život jsem se díval, naslouchal a mlčel anebo jsem řekl věty, abych se mohl dívat a naslouchat. To mlčení pro mě znamená přemýšlení. Život mi dal možnost běhat s dealery po ulici i setkávat se s prezidenty. Neustále pozoruju lidi. Přemýšlím o nich, co vydrží, co nesnou. Moje tvorba je přemýšlení o tom, kdy jsem seděl a mlčel anebo kdy moje věta rozvířila takové vášně a emoce, že stálo za to si je zapamatovat. Režisér vytváří situace. To, co mě nejvíc trápí na

této době a na české kultuře, je, že naslouchání a dívání se na přítomnost se jaksi nehodí. Zatímco velké kultury – francouzská, německá, britská i americká – mají velké vnímání sebe sama v přítomnosti, u nás se z přítomnosti dělají jen bonmoty a vtipy. Jediné, k čemu jsme se upjali, včetně mě, je historie. Rozebíráme naše papaláše, když už se nemohou bránit. Já mám ale rád pozorování papalášů, když ještě žijí. Patřím ke generaci, která žije v přelomové době. Padla totalita, postupně nastoupila nová. Nezanedbat o tom zprávy nejde k mé povaze. Dokud mi síly stačí, chtěl bych reflektovat přítomnost. Dlouho jsem zobrazoval minulost. Ale to je beletrie. Velmi dobře se čte, protože člověk je divákem a soudcem zároveň. Může být nad věcí, nad nikým se lépe nevynášejí soudy než nad mrtvým, který se nebrání. Dělal jsem to rád, byla to zajímavá etapa mého života, ale já žiji dneškem. Jsem vnímavý, senzitivní a možná někdy přecitlivělý a hysterický, ale u nás se tomu nikdo nevěnuje a já to nedělám formou výkřiku. Můžete se smát mé tvorbě, mému tvůrčímu stylu, ale jistě je, že do deseti minut poznáte, že to jsem já.

Sever popisuje dobu poměrně nedávnou. Jak byste svůj nový seriál popsal?

Je to střet člověka, který nastoupí do práce a je tak blbý, že věří tomu, co deklaroval náborový inzerát. Postupně rozkrývá jednu frázi za druhou. Hlavní postava je takový šašek, který trvá na tom, aby platila pravidla, která byla v náborovém inzerátu hlásajícím „Přidej se k nám budovat lepší svět“. Najednou ale vidí, jak se ta instituce reálně jeví. Sever je portrét doby okolo roku 2010, kdy ve společnosti, dvacet let po revoluci, zavládla úplná deziluze. Když jste se podíval na nemocnici, tak jste věděl, že třetina peněz teče někomu do kapsy. Když jste se podíval na stavbu dálnice, tak jste věděl, že polovina peněz teče do kapsy někomu, kdo tu dálnici nestaví.

Chcete novým seriálem říct něco konkrétního?

Moje tvorba je čtení mezi řádky. Alice Nellis měla u nějakého filmu slogan „Mohl by to být váš příběh“ a Sever by mohl mít heslo „Je to váš příběh“. Ryba smrdí od ocasu a ne od hlavy, jak se běžně říká. Mezi námi jsou borci, kteří si falšují kilometry, diety, falšují pracovní hodiny a tak dále. Ti nahoře – ta hlava té ryby, ta s tím jen počítá. V Severu neúčtuji s politikou, i když tam politici jsou.

Ve Vaší tvorbě lze často vnímat silné téma křivdy...

Křivdu cítí každý. Když režíruju, nějakou dobu jsem generál a pak jsem nula. Klepu na dveře a buď slibuju, vyhrožuju, nebo se podbízím. Člověk se ohlíží za svou hodnotou. Pocit křivdy je naprosto normální. Cítí ji každý. Měl jsem na víc, než jakou jste mi dali možnost – to je základní životní situace většiny lidí, které znám. To je základní lidský pocit. Skrývat ambicióznost a popírat, že existuje v našich povahách, by byla lež.

Vaše projekty popisují jevy ve společnosti, které pozorujete, o kterých přemýšlíte a které vesměs nefungují. Ani nejste režisér happy endů. Jak si zachováte sílu dál pokračovat?

Vím, že vypravěč nemá nořit lidi do tmy, ale má jim ukazovat světlo. Moje depresivní příběhy mají světlo, mají humor. Připouštím, že to není humor pro každého, ale jsou to víceméně tragikomedie.

Ústřední dvojici policistů hrají Jiří Mádl a Štěpán Benoni. Byli k sobě vybráni na základě podobné výšky?

To je náhoda a bojovali jsme s tím. Měli jsme scénu, kde oba měli stát za barem a kde skoro nebyli vidět. To je ale spíš úsměvná historka. Rozhodl jsem se s tím pracovat. Právě proto, že jsou tak malí, jsem obsadil Martina Pechláta, který je proti nim obr.

Jaká s nimi byla spolupráce?

Přiznám se, že hlavní role obsadil producent. Kromě Palacha to byl to můj první střet s takto mladou generací – Křenková, Benoni, Mádl. Pozorovali jsme se jako zvířátka, provokovali mě, ale byli pro mě obrovským překvapením. Postupně jsem je začal mít rád. Jirka Mádl má obrovskou životní energii. Štěpán Benoni je český Kevin Spacey. Naprosto skvělý herec, se kterým bych rozhodně ještě chtěl točit. Eliška Křenková tam jako Mádlůva partnerka podle scénáře byla do počtu, ale co z každé scény vytěžila! Je úžasná coby herecký partner.

Jiří Mádl: Petr chorobně touží po spravedlnosti

Petr Svoboda je trochu naivní, nebo spíše příliš čestný policista. Rozuměl jste mu?

On je to spíš takový spravedlivý psychopat, protože jeho touha „rejpat“ do věcí je pro něj návyková jak droga. Ono je jedno, kde to dělá. Kdyby dělal na MHD, tak by hledal nekalosti tam. Tím, že je u policie, hraje tu nejvyšší hru.

Potkal jste se před natáčením s nějakým policistou, abyste získal nějaké detaily pro ztvárnění své role?

Těžko říct. Ta postava jedná v různých scénách dost odlišně. Myslím, že jedinou jeho vlastností, která je tam pořád, je opravdu ta chorobná touha po spravedlnosti. Potkal jsem se přímo s předobrazem pro postavu Petra. Ale to je takový milý komunikativní člověk. Postava, kterou jsem hrál, někdy nemluví vůbec, někdy moc.

Sever nabízí pohled tam, kam běžný člověk nevidí. Čím to může být pro diváka atraktivní?

Nejatraktivnější jsou pro diváka podle mě ty kauzy, které se skutečně staly a najednou jsou tu zahrnuté do jednoho komplexního případu boje malého člověka s institucí.

Při natáčení jste prozradil, že role policisty má dvě roviny. První procedurální, kde se vyšetřuje, a druhou psychologickou. V čem jsou pro Vás z pozice herce odlišné?

Ty procedurální se hrají těžko. Člověk musí být přesný a zároveň trochu bez emocí. Ty psychologické části jsem měl radši.

Eliška Křenková: Mohu hrát dvacetileté holky i mladé maminky

Co je podle Vás nejtěžší pro partnerku policisty, jakým je Petr Svoboda, kterého hrál Jiří Mádľ?

Zůstat mu partnerkou a oporou, i když svojí prací ohrožuje rodinu, a nedat mu na vybranou, ale stát mu po boku. Nedat mu ultimátum, zda být policistou, nebo s rodinou.

Jak byste popsala vztah Vaší postavy s manželem?

Je to poměrně normální rodina střední třídy. Jsou spolu navzdory poměrně mladému věku už dlouho a zažili už spolu hodně překážek, a přesto spolu zůstali. Klasický pár, který se seznámil asi na škole. Lucie poměrně rychle otěhotněla, a tak zůstali spolu. Možná by spolu bez dítěte nebyli, ale slovo rodina pro ně ještě nepozbylo významu. Mají se rádi a milují svého syna.

Jaké rysy a vlastnosti Lucie pro Vás byly určující, abyste ji mohla uchopit dle svého?

To, že je Lucie učitelka, matka a že miluje svého syna nade všechno.

Lucie je matkou. Byla to pro Vás nová herecká zkušenost?

Samozřejmě. Už jen tím, že je matkou. Ale každá role je jiná. Mě baví, že mám nyní období, kdy můžu hrát jak dvacetileté holky, tak i mladé maminky. Ta pestrost je skvělá.

Čím je policejní prostředí pro diváky atraktivní?

Je v něm napětí. A zároveň je Sever inspirován skutečnými událostmi, což je podle mě velká přidaná hodnota.

Štěpán Benoni: U první vraždy bych se zhroutil a skončil na léčení

Dosud jste hrál spíše recidivisty. Jaké je to stát na druhé straně zákona?

Určitě je pravda, že záporné postavy se hrají lépe. Ale vlastně jsem si to dost užil. Myslím, že hraní si na hodného policistu je splnění jednoho z klukovských snů. Pro mě bylo skvělé, že jsem se díky této roli naučil trosku střílet a hlavně konečně řídit auto, což se v mých pětatřiceti opravdu hodí. I žena má radost.

Dokážete si představit, že byste byl policejním vyšetřovatelem?

Ne. U první vraždy bych se asi zhroutil a skončil někde na léčení. Já jsem opravdu rad za práci, kterou mám a kterou dělám. Myslím, že si život kriminalisty představujeme trochu romanticky, v reálu je to každodenní rutina a spousta papírování.

Čím myslíte, že je policejní prostředí pro diváky atraktivní?

Krimi je žánr, který je v Česku snad nejoblíbenější. Nabízí toho opravdu hodně a příběhy se dají vyprávět mnoha způsoby. Já osobně mám rad realistické, trochu depresivní, chladné, "Sever"ské kriminálky.

Jak byste popsal policistu Brázdila? Jakého jste ho chtěl ukázat divákům?

Jako člověka, který je ve skrze kladnou postavou, ale žádný hrdina to není. Myslím, že co se týká práce, dávno všechny idealistické představy ztratil. Ale svoji práci dělá výborně. Je profesionál. Ale nebude dělat nic víc, než je nutné v rámci své kompetence.

Váš kolega Jiří Mádl mohl psychologii své postavy dokreslit vztahem ke své partnerce, otci, bývalému kolegovi. Vy jste takovou možnost neměl, co bylo nejsložitější na té roli?

Já mohu charakter své postavy krásně dokreslit vztahem k Jirkovi. Nalik si můžu dovolit mít v této práci reálného přítele, kamaráda, pustit si někoho k tělu, pomáhat mu, něco kvůli němu riskovat. Stojí mi to za to?

Charakteristika hlavních postav

Petr Svoboda (Jiří Mádl)

Potřebuje dělat práci, která má smysl. Na stavebním úřadě jeho rozhodnutí nic neznamenala. Vždycky se našel někdo, kdo měl přednost. Vyšší zájmy a podobně. Proto šel k policii. Vyhovovalo to jeho smyslu pro spravedlnost. Chtěl hrát fair – aby to mělo smysl. Ale narazil i tady.

Lucie Svobodová (Eliška Křenková)

Petrova žena. Ví, koho si vzala. Petr je paličatý, ale váží si ho. Vždycky si ho vážila. Ale žít s ním není lehké. Mají dítě a už kvůli němu si zaslouží trochu klidu. Trochu pohodlí. Chtějí pro něj přece to nejlepší – oba dva. Co je na tom špatného?

Vítek Brázdil (Štěpán Benoni)

Petrův přítel. Znájí se už od školy. On je nepřímo odpovědný za to, že se dal Petr k policii. Teď vyšetřují spolu. Vítek má tah. Umí jít po případu hlava nehlava. Ale zároveň je u policie už nějaký ten rok. Není hloupý – je mu jasné, že jsou věci, do kterých nemá cenu štourat. Stejně by ničeho nedosáhl. A do výslužby mu chybí jen pár roků.

Marek Hanuš (Aleš Bílík)

Petrův přítel. Zná i Vítku. Chce pracovat a vést slušný život. Nemá ambice jako Petr. Nebojuje za lepší svět. Ale svět ho bohužel nechce nechat na pokoji. Jeho šéf ho nutí podepsat protiprávní rozhodnutí. Vyšší zájmy. A Vítek se musí rozhodnout. Na jedné straně je tlak, hrubá síla, která se nepozorovaně spojuje s Markovou zodpovědností vůči rodině, na druhé straně jeho svědomí. K čemu bude život, když v něm ztratí sebe?

Ivan Rezner (Martin Havelka)

Petrův šéf na kriminálce. Muž, který chtěl mít moc, vliv a peníze. Všechno to má, ale stal se součástí systému, kolečkem v soukolí. Teď musí krýt ostatní. Lidi, na kterých je závislý, protože oni na oplátku kryjí jeho. Nejsou to přátelé, i když se tak tváří. Těžko říct, co vlastně jsou. Vždycky je lehčí poznat nepřítele. Tam je to jasné. Jeho nepřítelem je Petr.

Sever

Šestidílný detektivní thriller. Příběh nadějného kriminalisty, který uvěří ve vyšší princip, za což je následně potrestán a z vyšetřovatele se tak stává vyšetřovaný. Dramatická série z atraktivního prostředí policie, s několika liniemi a překvapivými zvraty, které dávají poznat způsob fungování nejsilnější státní mocenské organizace ve všech jejích složkách, jejich propojení i soupeření

režie: Robert Sedláček

dramaturgie: Jan Lekeš, Jan Otčenášek

kamera: Jan Šuster

střih: Josef Krajbich

zvuk: Robert Slezák

hudba: Michal Rataj

architekti: Martin Kurel, Lukáš Máslo

výkonný producent ČT: Jan Rolínek

producent: Petr Bílek – FilmBrigade

kreativní producent ČT: Jan Lekeš

hrají: Jiří Mádl, Štěpán Benoni, Eliška Křenková, Roman Luknár, Aleš Bílík, Martin Havelka, Martin Pechlát, Tomáš Turek, Robert Řasa, Denisa Barešová, Anna Thu Nguyenová, Luboš Veselý, Justin Svoboda, Jan Novotný, Pavla Beretová, Martin Myšička, Petra Špalková, Taťjana Medvecká a další

Kontakt pro média

Daniel Maršalík

Tel.: (+420) 261 137 521

Mob.: (+420) 606 464 922

daniel.marsalik@ceskatelevize.cz

Fotografie

<ftp://ceskatelevize.cz/>

pavel.kral@ceskatelevize.cz